

2009. Görögország Esély Nulla szervezésében

Görögország

Először is a tapasztalataim a görögökről és egyéb utunkba kerülő nációkról.

***Görögök*:**

Autópályák jók de mint minden autópálya döngunalom. Fizetős kapuk vannak felállítva sokszor logikátlanul. Volt amikor 3 Km pályáért 1.5 eurót fizettünk. Általában is elég drága a pálya. Kerüljétek ahol csak lehet. A közlekedésben viszont nagyon udvariasak. Szinte azonnal lehúzódnak ha utol éred őket. A fél ország bukósisak nélkül motorozik, sok külföldi (többek közt mi is) azt hittük hogy ezt lehet hivatalosan míg fel nem világosítottak bennünket hogy ez a mutatóvány 350 Eurót kóstál ha a rendőr díjazni akarja. Hál istennek nálunk nem akarta.

Viszont nem tudtuk eldönteni hogy csak simán lusták vagy igénytelenek. A szemét vastagon borítja az országot. Laza mozdulattal dobják el bárhol (főleg az utak mellett) a szemetet. A benzinkutak mellett is vastagon áll a szemét de a kutasok meg sem mozdulnak hogy összetakarítsák azt. Mindenütt találkozunk kóbor kutyákkal és macskákkal még az Athéni akropoliszon is. Viszont nem lopnak! Annyira megbíznak az emberekben, hogy többször is előfordulhatott volna, hogy fizetés nélkül megyünk el 1 benzinkútról.

***Szerbek: ***

Mocsok tolvaj népség a szemetet is kilopják ahol csak lehet. Az autópályák unalmasak rosszak és baromi drágák. Mi a népséggel csak a benzinkutakon találkoztunk ott folyamatosan át akarta és át is vágta bennünket. Simán félredobják a kártyaolvasót és annyiért váltják be az eurókat amennyivel akarják, de az is előfordult hogy a benzinkútnál a rendes ár 10 szeresét akarták kifizettetni. „Véletlenül” elütötték az összeget 1800 dinár helyett simán 18.000 ret fizetettek ki szerencse hogy KIZS ésnél volt és észrevette az akciót.

UTIBESZÁMOLÓ

Péntek délután startoltunk Furival Debrecenből. Laza 220Km után megérkeztünk Szegedre utolsóként. A többiek már a báros lányt gusztálták sörrel a kézben. Este hallgathattam az Otto által üzemeltetett láncfűrész. A hangereje Dawntez láncfűrészéhez hasonló. Szombat reggel reggel ½ 5kor kelés gyors felcuccolás irány a határ. 5 kor találkoztunk Ogabiékkal és Ratrakékkal. A szerb határ sima és gyors volt.

Aztán irány a sivár egyhangú pálya. Eseménytelenül gurulunk dél felé. A benzinkutas akciótól eltekintve sima út. Bár a többiek panaszkodtak a laza tempóra. Tényleg nem nagyon mentem többet 100-110 nél.. Azért lassan de biztosan odaértünk és még fáradt sem voltam. A kempinget 1 kis tájolás után megtaláltuk. Amióta utoljára itt voltak Erikék az összes vasúti átjárót megszüntették ezért kellett keresni 1 aluljárót amin a sínek alatt átsorogtunk. Este sátorverés kivéve nekem mert bíztam a jó időben és csak a hálósákomat terítettem le 1 nylon darabra. A kemping előtt éjjel nappali pékség üzemel végig lehetett érezni a friss kenyér illatát.

Szombat reggel kimentem napfelkeltét fényképezni. Normál időben szedelőzködtünk mert a csapat aznap a meteorákhoz akart elmenni. Kevés pályán jó de unalmas utakon jutottunk el a Meteorákhoz. Az 1ik faluban láttam hogy 1 kis robogón a sofőr mögött a csomagotartón keresztben ülve 1 öreg néni utazott ölében a kosarával bukósisak nélkül. Azon gondolkodtam hogy itthon hány métert tudtak volna menni mielőtt elveszik a rendőrök a srác jogsiját. A hegyek előtt megálltunk sisak le és nézelődve, fényképezve gurultunk fel a hegyen. A nagy kolostor előtt szépen beálltunk a parkolóba és elindultunk gyalog a kolostorba.

Itt sok helyen nem engedtek fényképezni. Azért bejártuk az egész kolostort amikor 1 nagy bajszos fazon elkezdett nekem integetni. Először nem is gondoltam hogy nekem integet aztán a közeébe érve nyilvánvalóvá vált a dolog. A jobb kezével immitálta a gázkar húzogatóját aztán mutatta hogy valami eldőlt. Rohamtempóban a motorok felé indultunk. Ott mint kiderült 1 görög motoros már szabálytalanul elénk parkol és a motorját 1 nő felborította miközben tolatott. Az ő motorja az enyémnek dőlt az enyém az Ogabiénak. Hál istennek csak a görög srác motorja sérült meg az azonban rendesen. Épp arra járó magyarok fel állították a motorokat és megállították a nőt. Se nekem sem Gabinak különösebb baja nem történt ezért nem is foglalkoztunk az üggyel tovább hanem elindultunk visszafelé. A Tempi völgybe érve megnéztük a forrásokat amiben ha 1 nő megfürdik megszépül. Ahogy kiállunk a parkolóból Ogabi jelez hogy gondja van. Az első kereke defektet kapott Tompi pumpájával nyomtunk bele 1 keveset és tovább gurultunk. Újabb 30Km után a kempingtől nem messze az én pumpámra került sor és új levegőt nyomtunk a gumiba. Miután a kempingbe értünk Tompinál volt defekt javító folyadék azt belenyomtuk a gumiba és újra pumpa. Kizs Tompi és én közben elindultunk az Olüposz csúcsa felé ami nem volt messze tőlünk. Bő órát mentünk fel a hegyre majd már majdnem sötétedéskor vissza indultunk. Miután megérkeztünk Ogabi sehol sem volt a többiek mondták hogy elment megpróbálni hogy üzemel a defektjavító. Kis idő múlva telefonált gabi hogy nem tudja hol van és azt sem tudja merre van a kemping. Még szerencse hogy a Platamonasi vár tövébe volt a kemping így csak annyit kellett mondani neki hogy annyit jöjjön déli irányba amíg a várat meg nem látja és már meg is érkezett.

Vasárnap reggel találgattuk vajon hány bár lehet a Gabi kerekében. Látszólag tökéletes volt ezért indultunk a Peloponészoszi félsziget felé. Időnként megálltunk és Gabi első kerekébe levegőt fújtunk. Szerencsére a 3. kútnál volt gumiszerelő aki azt ígérte hogy fél óra alatt 10 euróért megjavítja a gumit.

Igy hát leültünk kávézni míg a szaki szerelt. Miután megcsinálta a gumit indultunk tovább. Az első benzinkútnál Gabinak eszébe jutott hogy megnézi a hátsó kerék nyomását is ahogy rátette a légvezetéket a szelep felmondta a szolgálatot és most az a gumi engedte ki magából a levegőt. Még szerencse hogy Tompinál volt szeleptüske amit nagy nehezen kicseréltünk. Gabinak mondtunk hogy ahol gumiztatta a motorját oda menjen el és ordítsa le a fejüket a kontár munkákért. Az első gumi is a kontár szerelés miatt ment tönkre. Tovább mentünk Dephoi felé kanyargós szerpentes utakon. Az idő a hegyek között nagyon lehűlt mert épp esett az eső előttünk. Delphoit végig fényképeztük majd az esőtől mén bőven nedves úton ereszkedtünk le a hegyekből.

Erik vezetésével indultunk tovább a félsziget felé. Az 1ik kis faluban elnézte az utat és be vitt bennünket a kukoricásba. Furi élvezte a helyzetet az enduróval Tompi dühöngött. Mentünk vagy 2 Kmet a földúton amikor végre visszafordultunk. Ekkor én álltam az élre és megtalálva helyes utat újra utazó sebességre gyorsultunk. Az eső pont ellőttünk zuhogott követtük a felhőt vízfolyásos még teljesen nedves szerpentinek utakon gurultunk tovább. Most Furinak volt gondja a gumijával mert a vizes aszfalton képtelene volt a sávon belül maradni úgy csúszkált a motorja. Azért szerencsésen elértük a pályát és utána már száraz úton estére meg érkeztünk a kempingbe. Ezen a napon mindenből kijutott nekünk ami időjárás ügyileg elérhetett bennünket volt eső, napsütés, hideg, meleg, száraz út és jó vizes.

Hétfő....Ez a nap a pihenésé A közeli Napfölióba gurultunk be (kb 10 Km) megnéztük a várat, kikötőt jót ebédeltünk bevásároltunk és fürödtünk a tengerben. Furi gumit keres és talál a faluban. Azt ígérnek neki hogy csütörtökön viheti gumicsereére .

Irány Athén autópályán oda eseménytelenül. A városban kis bolyongással fűszerezve (nekem Iszer a járdán a kirakott asztalok között kellett végigmennem hogy utolérjem a többieket) megérkeztünk az Akropolisz tövébe. Erik és Ratra külön utakon járva a Lükabetosz hegyre mentek fel a többiek célpontja az Akropolisz volt. Az kaptam a mit vártam csak a sok kutyára nem számítottam amik az Akropolisz márványlépcsőin feküdtek keresztbe csöppet sem zavartatva magukat a turistáktól.

Ezután bejártuk a piacot ami a turistákra kihegyezett bővli kiállítás. Lehetett ott bronzsisaktól kezdve minden vicket vackot kapni. Ahogy beléptél a boltba már mondták is hogy csak neke csak most 50% os árleszállítás van. Így vehettünk volna 660 euróért bronzsisakot. Furi! Miért hagytuk ott??? Egyedi vétel lehetne volna!!! J Én és Furi még elmentünk a halpiacra mi igazi látványosság az ilyen szárazföldi patkányoknak amilyenek mi vagyunk. Délután hazagurultunk. Útközben még megálltunk a Khorintoszi csatornánál.

Miután megérkeztünk a kempingbe látom hogy a láncom megint nyúlt 1 darabot ezért úgy döntöttem hogyha biztosan haza akarok érni az Olipiába tervezett 400 Kmet én kihagyom és a kempingben megvárom a többieket. Kizs azonban felajánlott a hátsó ülését amit örömmel elfogadtam.

Olipia Reggel Rattrak keresi az előző este lerakott gofrijait. Mivel a kempingben szinte csak mi voltunk persze először bennünket kérdezgetett végig. Persze nem mi voltunk a tettesek. A kemping macskái viszont gofrit vacsoráztak. Reggeli után felkucorodtam Kizs mögé és szép kanyargós utakon elindultunk néhány eltévedés után rátalatunk a helyes útra ami a hegyen keresztülvezető vékony aszfaltcsík kemény szerpentinekkel. Azzal vigasztaltam magam ha már nem vezethetek ilyen utakon legalább jól szét tudok nézni a hátsó ülésről. A hátsó ülésen ülni 180 cm felett maga a gyötrelem. Ha lehet senki se próbálja meg. Innen viszont gyönyörűen végig láttam a többieket. Így láttuk Kizzsel azt is hogy amikor 1 falucskában elkezdte Ogabi előzni az előtte haladó autóst az előzésre teljesen alkalmatlan helyen végig karcolta a kocsi oldalát a táskáival. Mivel az út mellett 1 nagy szakadék volt igazi „Hübazmeg” helyzet alakult ki az ereinkbe megfagyott a vér az előzést látva mert azt hittem 1 pillanatra hogy nem fognak elférni a keskeny úton és Gabi a szakadék felé kénytelen venni az irányt. Ezt megüsztuk és ahogy a kocsi mellé értünk mi is láttam hogy 1 hosszú csík van az autó oldalán. Az autó nem maradt éle mögöttünk és időnként dudált és villogott. Gondoltam hogy Gabinak próbál jelezni hogy álljon meg Gabi ahogy mindenki más is ment tovább. Ahogy kiértünk a hegyek közül az 1ik útkereszteződésben már 1 rendőrautó fogadott bennünket a bennünket követő kocsiból meg vesztetem mutogattak Gabi felé. A rendőr beállt Gabi mögé és leállította az út mellett. A görög kipattant a kocsijából és vadul gesztikulálva a rendőrnek magyarázott én közben megnéztem a sérülést a kocsi oldalán ami a nevetséges kategóriába tartozott. Gabi táskája csak a koszt törölte le a kocsi oldaláról amit viszont én menetközben nem láttam hogy az autó bal oldali visszapillantó tükrét is lezúzta ahogy elment mellette. A rendőr miután látta „borzalmas” sérüléseket nem csinált nagy felhajtást. Azért bekísérték Gabit az őrsre ahová mi is követtük. Mikor leszálltunk mondtam Gabinak hogy akár mit akarnak aláíratni vele írja rá a doksira hogy nem értem az eljárás nyelvét ezért nem tudom mit írok alá. Marcsi és Furi is bementek Gabival alkalmi tolmácsként. Marcsi rövidesen kijött és mondta hogy nincs semmi baj a görögök simán kiállítottak 1 betélapot és kész az autós pattogott még 1 darabig de a rendőrök leállították. Mi közben azon izgultunk oda kint hogy Gabival nehogy megfújassák a szondát mert az úton az 1ik pihenő alakalmával ő is megivott 1 sört. Miután lepapírozás az esetet mindenkit elengedtek. A többiek először kajálni mentek mivel a rendőrőrs már Olipiában volt én és Tompi megnéztük először a múzeumot majd a szabadtéri épület romokat. Késő délután indultunk haza megint kanyargós utakon és így ránk esteledett mire hazaértünk. Megint 1 laza nap. Furi gumitcserél Rattrak Tompi Kizs és Én elmentünk az Epidavrosi színházat megnézni.

Ez a színház nagyon szépen megmaradt. Kb 35 üllősor van benne és a völgy 3/4ed részét elfoglalta. Ani mondta is hogy hányan férnek el benne csak a pontos számra már nem emlékszem (kb 10000). A láncomon délután húztam még 1et hogy a holnapi kb 500Kmet kibírja. Irány Észak! Mivel ma nem akarunk túl sok mindent megnézni ezért a mai napon szinte csak mellékutakon megyünk végig. Amit muszáj csak annyit autópályán. Az út lején Erik és Rattrak lemaradt majd elmentek mellettünk. Az autópálya fizetős kapuja után megvártak bennünket és együtt mentünk tovább. Az út nagyon jó kellemes idő laza lágy kanyarok. Már majdnem a Thermopülei emlékműnél járunk

amikor belenéztem a tükörbe és látom hogy a csapat lemaradt mögöttem. Megálltam vártam de nem jönnek. Csodálkoztam a dolgon mert az úton sem lámpa sem útkereszteződés nem volt csak 1 nagy ívű balos kanyar mit 140el simán be lehetett volna venni. Visszamentem hát látom hogy szegény Gabit és a motorját akkor húzzák ki a többiek az útmenti árokból. Valamiért elmérte a kanyar és belefutott a dzsindzsásba. Hál istennek az ijedségen és néhány elszakadt ruhadarabon kívül más bajuk nem lett. Inci rosszabb állapotban volt mint Gabi. Azért kis idő múlva már mindannyian a motorokon ültünk és folytattuk az utat. Délután megérkeztünk abba a kempingbe ahol az első éjszaka is megszálltunk. Aznap este ágyikóban aludtunk mert nem akartunk hajnalba sátorbontással vesződni. Láncfűjás, lánchúzás és néhány sör után ment mindenki lefeküdni. Reggel 5 kor indulás haza. A Görög macedón határon iszonyatos zápor fogadott bennünket azért bőszen mentem tovább mert láttam a felhők szélét. Nem is tartott tovább az eső néhány percnél (nem is eső hanem a tömény trópusi zápor olyan 50méternél nem is láttam messzebbre). Azután a nap kisütött és jó tempóban gurultunk egész hazáig. A lánccsiga kibírta. Most ha nem akarnám eladni mehetne is cserére. Így küszködjön vele a következő gazdája.

Egybevéve remek túra volt fürdőzéssel, kanyarokkal, látnivalókkal. Aki nem jött sajnálhatja.

2009. szeptember
Írta: Esély Nulla